

တောနက်ထဲက

အမရပေး

နတ်သူ မြီး

နှင့်

အကောင်းဆုံး ဝတ္ထုတိုများ

ထွန်းတောက်

GRAPHIC
Chit Yin Htoo

မိတ်ဆက်

ဤမိတ်ဆက်စာစုကိုရေးလျှင် စာရေးသူ၏ နေရပ်နှင့် ဇာတိကိုပါ ပေါ်လွင်ပီပြင်စွာ ရေးသားပါမှ အဆင်ပြေလိမ့်မည်ဟု ရှုမြင်မိသည်။ သို့မှ လည်း စာရေးသူ၏ စိတ်နေသဘောအချို့ နှင့် အတွင်းစာသားများ သန္ဓေတည်ပြီး ဖြစ်ထွန်းပေါ်ပေါက်လာပုံသည် ထင်ရှားပေလိမ့်မည်။ ထို့ကြောင့် စာရေးသူ၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိ တစ်စွန်းတစ်စသော အနည်းငယ်မျှကို ဤတွင် စပေတော့မည်။

တောင်ငူမြို့နယ်၊ ကျက်သောင်းချောင်းရွာသည် စာရေးသူ၏ ဇာတိချက်မြှုပ်ဖြစ်သည်။ မိဘ ဆွေမျိုးများမှာ တောလုပ်ငန်းများ ဖြစ်သည့် လယ်၊ ယာ၊ ဥယျာဉ်နှင့် သစ်ခုတ်၊ ဝါးခုတ်လုပ်ငန်းများ ဖြင့် ဘဝကို ထူထောင်ကြသည်။

ထို့ကြောင့် စာရေးသူသည် ငယ်စဉ်နထွေး ကလေးအရွယ်ဘဝကို အမှတ်ရသောအချိန် ကပင် တောမွေး တောသွေးလေးဖြစ်သည့်အလျောက် လယ်တော၊ ကိုင်းတောနှင့် ဥယျာဉ်တောများမှာ သာ ကြီးပြင်းလာခဲ့၍ သာယာလှပပြီး ရှုမငြီးဘွယ်ဖြစ်သော တောတောင်၏ သဘာဝကို များစွာနှစ်သက်သည်။ အိမ်မှာ နေရသည် ထက် လယ်တောကိုင်းတော၊ ဥယျာဉ်တောများမှာ သွားလာလျှောက် လည်နေရသည် ကို သာ၍ ပျော်သည်။

ထို့နောက် ငါးတန်းကျောင်းသားအရွယ်မှ သည် ဆယ်တန်းကျောင်း သားတိုင်အောင် နွေရာသီကျောင်းပိတ်တိုင်း မိဘဆွေမျိုးများ ၏ စီးပွား ရေးတောလုပ်ငန်းကြီးတစ်ခုဖြစ်သော အစိုးရထံမှ လိုင်စင်ဖြင့် ပဲခူးရိုးမကြီးထဲက သစ်ကွက်များကို သတ်မှတ်ဝယ်ယူပြီး သစ်ခုတ်နေကြ သည့် တောထဲသို့ သွားနေလေ့ရှိသည် ။

အလုပ်သမားများ နှင့် သစ်ခုတ်ခြင်း၊ သစ်ဆွဲခြင်း၊ ဆင်ကျောင်းခြင်း စသော လုပ်ငန်း များကို ကျောင်းဖွင့်ချိန်ရောက်သည် အထိ လိုက်ပါကူ ညီပြီး လုပ်ကိုင်ပေးလာခဲ့ဖူးသည် ။

ထို့နောက် အသက်ပိုင်းခြားအလျှောက် ဘဝပေးတာဝန်အရ ကျင်လည်ရပြန်သောအခါ တွင် လည်း မြန်မာနိုင်ငံ၏ မြောက်ဖျားဒေသကချင်ပြည်နယ်၏ နက်ရှိုင်း မြင့်မောက်ထူထပ်သော တောတောင်များမှာ သာ တာဝန်ကျပြန်လေသည် ။

ကချင်တောင်တန်း၊ ကချင်ရိုးမကြီးသည် ငယ်စဉ်က မိဘဆွေမျိုး၊ အလုပ်သမား ညီအစ်ကို များ နှင့် သစ်ကွက်ဖွင့်ခဲ့ဖူးသော ပဲခူးရိုးမကြီးထက် များ စွာသာသည့် တောနက်ကြီးလည်း ဖြစ်သည် ။

ထို့ကြောင့် လယ်တော၊ ယာတော၊ ကိုင်းတောနှင့် ဥယျာဉ်တောများမှ သည် ပဲခူးရိုးမတော နက်ကြီး၊ ဟိမဝန္တာ၏ တောင်လက်မောင်းဖြစ်သော ကချင်ပြည်နယ်တောနက်ကြီး စသည် များမှာ ကျင်လည်ခဲ့ဖူး၍ လျှို့ဝှက်နက်နဲသည့် တောကြီး၊ မြိုင်ကြီး၊ ဂနိုင်းကြီးတို့ ၏ အတွေ့အကြုံများ သည် စာရေးသူ၏ ရင်၌ ပြည့်လျက်ရှိနေသည် ။

ထိုထိုအတွေ့အကြုံများ ထဲတွင် ချစ်စရာ၊ ပျော်စရာ၊ ကြည်နူးစရာ ကောင်းသော အကြောင်း အရာမြောက်မြားစွာတို့ ရှိသလို ကြောက်စရာ၊ လန့်စရာ၊ သည်းထိတ်ရင်ဖိုနှင့် လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်၊ အသက်လုပွဲများ ၊

သာမန်လူတို့ နားမလည်နိုင်လောက်သော ဖြစ်ရပ်ဆန်းများ သည် လည်း မြောက်မြားစွာပင် ရှိနေလေသည်။ ။

ထိုသို့ အကြောင်းအရာ မြောက်မြားစွာတို့ ကပင် စာရေးသူအား စာ ပေနယ်ထဲသို့ တွန်းပို့ ပေးသကဲ့သို့ပင် အမြစ်တည်လျက် ရှိလာနေပေသ ည် ။ အချိန်ရတိုင်း ထိုထိုအကြောင်းအရာ မြောက်မြားစွာတို့ ကို တမြေမြေခံစားနေမိရင်းက စာရေးချင်စိတ်များ တဖွားဖွား ဖြစ်ပေါ်လာ ခဲ့ သည် ။

"ပညာကို သေရွာသို့ ယူမသွားကြေး" ဟု ပညာရှိများ ဆိုစကားကဲ့သို့ စာရေးသူအဖို့ လည်း မိမိတွေ့ကြုံခံစားခဲ့ရဖူးသော ထိုထိုများ စွာ အကြောင်းအရာတို့ ကို သေရွာသို့ ယူမသွားလိုဘဲ တစ်ပါးသူတို့ အား ပေးကမ်းမျှဝေ ခံစားစေလိုလာမိသည် ။

သို့သော်လည်း စာပေရေးသားခြင်းတည်းဟူသော အနုပညာသည် န က်နဲခြင်းကဲလွန် သောကြောင့် အဖုံဖုံသော ဗဟု သုတအစုစုအမျှမျှတို့ ကို စာရွက်ပေါ်သို့ ရေးချခြင်းငှာ မစွမ်းတတ်ရှိနေ လေရာ တစ်နေ့သော အခါတွင် လုပ်ငန်းခွင်တစ်ခု၌ တပည့်တော်စပ်ခဲ့ဖူးသော ဦးဆန်းထွန်း (ကဗျာဆရာ စိုးမြင့်လွင် - ရွှေဘို)နှင့် ဆုံမိပြောဆိုကြရင်းက စာပေဆုကြီး၊ ဆုကလေး လေးငါးဆု ရရှိခဲ့ဖူးပြီး စာပေနယ်တွင် လည်း မင်းဟိန်းထိပ်၊ မဟာထွန်း စသော ကလောင် သုံးလေးမျိုးဖြင့် ထင်ရှား နေသည့် ဆရာတစ်ယောက်နှင့် ဆက်သွယ်ပေးလေသည် ။

ဆရာကလည်း လိုလိုလားလားကြီးပင် လက်ခံတွေ့ဆုံပြီး စာပေရေး သားခြင်း အတတ်ပညာများကို ပြောဆိုသင်ပြပေးလေသည် ။ ရေးသား ခိုင်းပြီး တည်းဖြတ်သုတ်သင် ပြင်ဆင်ပေးသည် ။ မဂ္ဂဇင်းများ နှင့်လည်း ဆက်သွယ်ပြီး ပို့ပေးသည် ။ ထိုကဲ့သို့ ဆရာသမား၏ မြှောက်စားအား

ပေးခြင်းကြောင့် စာရေးသက် တစ်နှစ်အတွင်းမှာ ပင် စာမူများ မဂ္ဂဇင်း မှာ တစ်ပုဒ် ပြီးတစ်ပုဒ် ပါ လာလေသည်။ ။

ထို့ကြောင့် ဖော်မပြတတ်လောက်အောင်ပင် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာဖြစ် လာပြီး စာအုပ် ထုတ်ဝေကြည့်လိုသော ဆန္ဒများ လည်း ဖြစ်ပေါ်၍ လာပြန်သောကြောင့် စာမူများကိုစုဆောင်းကာ စာအုပ်အဖြစ် ဖန်တီးရန် ဆရာ့ကိုပင် အကူအညီတောင်းရပြန်သည်။ ။

ထိုအခါ ဆရာက ပြောပြသည် မှာ ကျမ်း၊ သမိုင်း၊ ဝတ္ထု၊ မဂ္ဂဇင်း စသော စာအုပ်စာပေများ အရှိန်သေနေသည်။ ။ အားကစား လောကကြီး ထောင်ထလာသည် နှင့်အမျှ အားကစားစာစောင်များ တစ်စောင်ပြီးတစ်စောင် ပေါ်ထွက်လာနေ၍ ဝင်ငွေနည်းသော စာဖတ်ပရိသတ်များမှာ ထောင်ကျော်တန် စာအုပ်စာပေများကို ဝယ်မဖတ်နိုင်ကြဘဲ ရာကျော်တန် စသော ပေါ့ပေါ့ပါးပါး စာစောင်များကိုသာ အဝယ်အဖတ်များ နေကြ၍ စာအုပ်ထုတ်ဝေရန်သင့်မည်ဟု မထင်ကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် ဆိုင်းငံ့ပြီး အချိန်အခါကို ကြည့်ပြီးသာလျှင် ထုတ်ဝေသင့်ကြောင်း စသည် ဖြင့် ရှင်းပြသည်။ ။

သို့သော်လည်း စာရေးသူအနေဖြင့် ဤစာအုပ်အပေါ်တွင် တစ်စုံတစ်ခုသော အရင်း၊ အကျိုး၊ အမြတ်များကိုထက် မိမိ၏ ဘဝတစ်လျှောက် ဖြတ်သန်းလာခဲ့ရာတွင် တွေ့ကြုံခံစား၊ မှတ်သား ထားသည့် ထူးထွေဘနန်း အံ့မခန်းဟု ဆိုရမည့် အကြောင်းခြင်းရာ အဖြာဖြာကို စာဖတ်သူများ၏ လက်ထဲသို့ ထည့်ပေးချင်သည်။ ။ စာရေးသူ နည်းတူ ခံစားကြည့်စေလိုသောကြောင့်လည်း စွန့်စွန့် စားစားကြီး ဤစာအုပ်ကိုဖန်တီးပြီး ထုတ်ဝေရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ။

စာဖတ်သူများ ၏ လက်ထဲသို့ ဤစာအုပ်ရောက်သွားလျှင်ပင် စာ

ရေးသူအနေဖြင့် ကျေနပ် နှစ်သိမ့်ပြီး ကြည်နူးနေမည်လည်း ဖြစ်သည်။ ။
ဤသည် ပင်လျှင် စာရေးသူ၏ စိတ်ကူးနှင့်ဆန္ဒ တစ်ထပ်တည်းကျသည်
ဟု ဆိုရပေတော့မည်။

ဤစာအုပ်ထဲ၌ စာရေးသူ၊ ကြိုးပူး၊ ကြားပူး၊ ခံစားခဲ့ဖူးသမျှအဝဝတို့
သည် ဖြစ်တည်ရာ သဘာဝအတိုင်း စာဖတ်သူများအား စောင့်ဆိုင်းလျက်
ရှိနေကြပေသည်။ ။ တစ်စုံတစ်ခုသော သုတ၊ ရသ၊ ဗဟု , ဘဏ္ဍာ
အဖြာဖြာတို့ သည် လည်း သူ့နေရာနှင့်သူ ပေးစွမ်းကြတော့မည်ဖြစ်သ
ည်။ ။

ထို့ကြောင့် စာအုပ်သည် လည်း စာဖတ်သူတို့ ၏ လက်ဝယ်သို့ ရောက်ရှိ
နေပြီဖြစ်၍ ဆက်လက် ဖတ်ရှုပြီး ခံစားကြည့်ကြပါစို့ဟူ၍ သာ ညွှန်
လိုက်ရပေသည်။ ။

ထွန်းတောက်
